

tidligere har været fremhævet og, hvis jeg ikke feiler, ogsaa af det ærede Medlem af Thinget, som vi nu for Diebliffet have den Glæde at see paa Formandspladsen, at det ene Rigtige vilde være, naar der var Tale om en Lov som den foreliggende, at disse Forhold da bleve ordnede derhen, at de enkelte Tilfælde, hvor der kunde være Tvivl, om en Eiendom var beskadiget eller ikke, bleve afgjorte ved Skjøn. Jeg antager imidlertid, at i denne Henseende har allerede nu enhver Grundeier en saadan Ret, og jeg kan ikke troe andet end, at han, naar han ved en Aastedsforretning kan godtgjøre, at hans Eiendom ved Borttagelsen af disse Gjenstande er udsat for større Fare end hidtil, da kan faae Veilighed til ved Domstolene at faae denne Sag afgjort, og jeg skulde feile meget om ikke Domstolene paa dette Sted skulde være ligesaa meget paa deres Plads som enten Landvæsencommissioner eller Synsmænd — jeg haaber, at den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) vil give mig Ret heri; jeg kan ikke troe andet, end at han deler denne Tanke. Jeg har ogsaa tilladt mig at foreslaae, at hvor en Eiendom, som stöder umiddelbart op til Havet, hæver sig til en Høide af idetmindste 10 Fod over daglig Vandstand og tillige sammesteds har en Reising mod Stranden af mindst 30 Grader efter Vandretlinien, der skal Loven gøres anvendelig, men i modsat Tilfælde ikke; hvorvidt disse Tal ere de rigtigste, skal jeg ikke kunne sige, men i ethvert Tilfælde har Lovforslaget et Stadium endnu at gennemgaae, før det slipper os af Hænderne, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale Underændringsforslaget saavel som det Ændringsforslag, hvortil det er stillet, idet dette nemlig, jeg gjentager det, udtrykker den Tanke, at den gamle Rettighed skal bestaae som Regel, og kun som Undtagelse gives ved denne Lov Bestemmelser for, at de vedkommende Grundeiere kunne faae deres Eiendomme beskyttede paa den i Lovforslaget angivne Maade.

Madjen: Jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag, der gaaer ud paa, at der tilføies en ny § 10, saalydende: „Denne Lov finder ikke Anvendelse paa Missum-, Ringløbing-

og Stabil Fjorde.“ Jeg tillob mig allerede ved første Behandling at gjøre opmærksom paa de særlige Forhold, der ere tilstede ved disse Fjorde, idet deres Forbindelse med Havet er saa svag, at de kun staae i Forbindelse med det ved smalle Stræder, der undertiden ere tilslukkede. Missumfjord staaer saaledes i Forbindelse med Havet ved det saakaldte „Thorsminde“, og denne Strøm bliver undertiden aldeles tilslukket, saa at den maa graves ud; i den Tid stiger Vandet, formedelst de mange tilstrømmende Naer, til en saadan Høide, at Stranden stiger bethdeligt, medens den til en anden Tid, naar Strømmen er aaben, igjen falder, og paa denne Maade kan Stranden stige og vige flere tusinde Alen. Det forekommer mig derfor, at det her vil blive vanskeligt for de Synsmænd, der skulle bedømme, hvor langt ud fra Stranden de i Loven omtalte Gjenstande tør borttages, at afgive deres Skjøn, naar den egentlige Strand kan være af saa forskjellig Bestaaffenhed. Ved Ringløbing og Stabil Fjorde er omtrent det Samme Tilfældet, idet ogsaa disse kun staae i Forbindelse med Havet ved det saakaldte „Nymindegab“, der har et smalt Løb og strækker sig ud gennem en Landtunge i en Strækning af henved 1 Mil. Dette smalle Løb er ikke altid tilstrækkeligt for at optage Vandet, der strømmer til det fra de mange Naer, hvorfor Strømmen ogsaa kan stige til en overordentlig Høide, og til andre Tider falde bethdeligt. Det forekommer mig nu, at der for disse Fjordes Vedkommende ikke er nogen Nødvendighed tilstede for denne Lov, idet de der nævnte Materialier kun meget sjældent eller maastee slet ikke benyttes, og for det Andet har de tilstødende Ebselere der paa mange Steder foretaget Plantninger, der ikke alene staae i Forbindelse med deres tilstødende Eiendom, men ogsaa vække ud i Fjorden udenfor deres Eiendomme. Naar nu denne Lov bliver vedtaget, tænker jeg mig det Tilfælde, at misundelige Menneker kunde falde paa at grave efter Steen og Gruus ved disse Plantninger og derved tvinge den Mand, der har anlagt en saadan Plantning, til at søge Beskyttelse efter denne Lovs Bestemmelser, men da denne Lov ikke indeholder noget om, hvorvidt en Mand's Eiendomsret ved Tilgrøninger strækker sig, finder jeg det saa meget mindre nød-